

mijmering / repper

Ik heb een repper van dichtbij gezien. Echt waar. Ik heb 'm zelfs aangeraakt. Sterker nog: ik heb met hem gesproken! En wat een aardige jongen! Zo beschaafd! Hij zag er zo netjes uit ook. Hij rook fris, sprak met twee woorden en keek eerlijk uit zijn ogen. En het liedje dat hij zong, nou ja, repte, echt zingen doen die middelbruine jongens niet, dat had hij helemaal zelf gemaakt! Het paste natuurlijk niet bij Beethoven, maar toch, voor één keer kon het best.

In het weldadige bubbelbad van klassieke muziek dat het Storioni Festival onlangs bood dook Fresku op; als verrassing voor de volle bak qua leeftijd bovengemiddelde luisteraars. De verrassing was mij al met veel geggiffel aangekondigd: 'we hebben zo meteen iets waar jij van op zult kijken'. En ja, dat deed ik, samen met de rest van de aanwezigen, die aarzelend applaudisseerde, niet goed wetend wat ze moest met die onbekende in het zwart geklede verschijning. Fresku kwam zag en overwon met vliegende vaandel en slaande trom. Vastgeroest in klassieke muziek heb ik rappers altijd links laten liggen. Veel geschreeuw, weinig wol. Maar Fresku stal mijn hart met 'Ik wil', een liedje vol verlangen om een beter mens te worden, met de poëtische beginwoorden 'Als willen hebben is ben ik de rijkste man op aarde'. Het Storioni Trio begeleidde hem op viool, cello en piano, en legde een mooi laagje voor alle liefde die Fresku in zijn rap legde.

'Verkoopt u ook cd's', vroeg een oude dame na afloop. 'Zeker', zei Fresku, die er geen bij zich had maar aanbod er te willen halen, 'ik woon hier in de buurt'. Ach, wat is het heerlijk om uit je gewone gedoetje te worden gerukt. Een oprecht mensenhart biedt altijd schoonheid. En om die te zien hoeft je alleen wat verder naar links of naar rechts te kijken.